

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágotthal kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapesten** Lang Lipót, Haenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse; **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Brassó, 1890. április 26.

A képviselőház igazságügyi bizottsága serényen dolgozik a királyi táblák és főügyészségek szervezéséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalásán, hogy ezen törvényjavaslat — a jelenlegi harmadik sessio utolsó tárgya — mielőbb a ház elé kerülhesen. Ez előreláthatólag f. hó 28-án vagy 29-én fog megtörténni s a tárgyalások menetétől függ azután, hogy mikorra készülend el ezen törvényjavaslattal a képviselőház. Jól informált körökben azt hiszik, hogy május 8- vagy 10-dikén a harmadik sessio be fog fejezteni; mire azután a negyedik azonnal meg fog nyitni.

Az igazságügyi bizottság tárgyalásaiból kiemeljük a következőket:

A 4-ik §-nál, mely a minisztert felhatalmazza, hogy egyes törvényszékek és járásbírók területét vagy azok egy részének területét más táblához tartozó törvényszék, illetőleg járásbíró területéhez csatolhassa, Chorin előadó kívánatosnak tartja, hogy az ily átcsatolásokról a miniszter időnként az országgyűlésnek jelentést tegyen. Bokross kibővítőnek tartja a felhatalmazást azzal, hogy ha a gyakorlat kimutatná, miként egész törvényszék területe helyesebben osztható be más kir. táblához, a miniszter rendeleti uton ezt is megtehesse. Szilágyi miniszter ezt nem tartja ugyan feltétlenül szükségesnek, de mindenesetre csak hasznára fog válni a helyes beosztásnak s csak javára az igazságszolgáltatásnak. Az időnkénti bejelentésre nem helyez nagy súlyt. Horváth Lajos nem fogadhatja el Bokross indítványát, mely annyit jelent, hogy a miniszter a törvény 2. §-ában megállapított területi beosztást fel is forgathatja. Alkotmányi szempontból is helyesebb, hogy ha szükségessé válik egész törvényszékek területének átcsatolása, a miniszter ez iránt javaslatot terjeszzen az országgyűlés elé. Györy Elek hasonló értelemben nyilatkozik. Szilágyi miniszter kijelenti, hogy miután aggályok mutatkoznak, helyesebb lesz mellőzni e módosítást; ha a szükség beáll, minden tartózkodás nélkül ugy is a törvényhozás elé fog lépni a megfelelő ja-

vaslattal. Mindkét indítvány visszavonatván, a bizottság változatlanul elfogadta a szakaszt.

A 6. §-nál (tanácsjegyzői szolgálatra albirák berendelése) Bokross felveti a kérdést, vajjon szükséges-e az ily berendelt s előléptetésre be nem vált albiróra nézve a minisztert megkötni, hogy csak ugyanazon tábla területén levő valamely járásbíróshoz helyezhesse vissza. Szilágyi miniszter azt válaszolja, hogy ily korlátozás nélkül kevesebben fognak vállalkozni, s így kevésbé lesz mód a jelesebbek közt választani. A bizottság érdemleges módosítás nélkül elfogadja a szakaszt.

A 7. §-nál (a bírák létszáma) Chorin előadó ismétli az általános vitánál kifejezett aggályát, hogy a bírói létszám, tekintettel a kezdet nehézségeire, nincs elegendő nagyságban megállapítva. Évenként 400 ülésbeli ügy elintézésére szóló egy bírót alkalmasnak nem tart. Ha jobb igazságszolgáltatást akarunk, jelentékenyen szaporítani kell a bírák számát, mert nem lehetséges rövid idő alatt a sommás eljárás helyes reformját életbe léptetni. Szilágyi miniszter előadja, hogy alapul csak a jelenlegi létszámot lehetett venni. A kérdés az: el lehet-e intézni a jelen létszámmal, a kiegészítő bírákat is beleértve, a várható ügyeket? Az elhelyezkedés nehézségei bizonyos mértékben csökkentőleg hathatnak ugyan a munkásságra, de ezt bizonyára ellensúlyozni fogja az a körülmény, hogy a gyengébb erők jobbakkal fognak felváltatni. Egyelőre ezt a létszámot kéri, ha azonban ez idővel elégtelennek mutatkoznék, a költségvetés alkalmával kérné az igazságügyi kormány a megfelelő emelést. Azonban csak köszönettel venné a bizottság abbeli támogatását, ha a maximális létszám némi emelését ajánlaná, nem azért, hogy az rögtön kimerítették, hanem, hogy az igazságügyi kormánynak módjában legyen a szükséghez képest külön törvényhozási rendelkezés nélkül intézkedni, különös tekintettel arra a körülményre is, hogy az új szervezet szerint a létszámból több bíró lesz elnökléssel elfoglalva, mint eddig volt. Krajtsik osztja az előadó aggályait, majdnem bizonyosnak tartva, hogy az ügyek száma még szaporodni fog. Szóló a 233 maximális bírói létszámnak

250-re való fölemelését hozza javaslatba. Horváth Lajos helyesnek tartja a miniszter kiinduló pontját, hogy annyi bírót kért, mint a mennyi eddig volt, t. i. 233-at, de miután annyit nem kapna, mert 12 táblai bíró a curiánál működik, s több bíró lesz az elnökléssel elfoglalva, az ebből származó különbözetet megadja szóló a miniszternek. Bokross Elek megjegyzi, hogy a kir. tábláknál működő bírák eddigi létszáma 221 volt s meg van győződve arról, hogy ezzel a létszámmal az ügyeket elintézni nem lehet. A miniszter az első évre csak 233-ra kérvén fedezetet, ha fel is emeltetik a maximális létszám 250-re, azért nem fog a miniszter ennyit kinevezhetni, de módot nyer arra, hogy a költségvetésnél megfelelő magasabb dotációt kérjen, a nélkül, hogy az alapvető törvényt módosítani kellene. Ennélfogva hozzájárul Krajtsik indítványához. Szilágyi Imre elégségesnek tartaná, ha a curiánál működő táblai bírák számának megfelelően 12-vel, vagyis 245-re emeltetnék a maximális létszám. Fabiny Theofil szintén a 245-re leendő emelés mellett nyilatkozik. A bizottság a bírák maximális létszámát 245-re emelendőnek határozza.

A berettyó-ujfalusi kerület képviselőjelöltjéről a szabadelvű párt — a mint hírlik — gróf Bethlen András földmívelésügyi minisztert lépteti föl. A függetlenségi párt — mint már említettük — Csanády Sándort jelölte ki.

Horváth Gyula beszédje a közigazgatás reformjáról s az erdélyi kérdéssel.

(Vége.)

De nem kívánok a szabadelvűséggel sem összekötésbe jutni.

A közigazgatás annak tetejétől legvégső gyökérszála az államnak oly jogos attribútuma, mely sem jellegében, sem nyelvén, annak jellege és nyelvétől el nem választható. (Helyeslés.) Ez az állam és nem a szabadelvűség kérdése. (Ugy van!) Én a polgári jogokat megosztottaknak tartom, de az állam jogai nem föloszthatók. (Élénk tetszésnyilatkozatok. Ugy van!)

Mihelyt ez a kérdés meg van oldva, azon frik-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Carmen Sylva és kiválóbb nőalakjai.

Tanulmány.

Harmath Lujzától.

(Folytatás.)

E vidám zaj, e látszólagos boldog családi élet közepezt azonban még kietlenebbnek tetszik a maga otthona, hol nincs egy lény, ki őt megértene. Midőn leánykori szobájába tér nyugalomra, oly végtelen fájdalom fogja el a kedves emlékek láttára, hogy nem tud megmaradni e helyen s visszatér a fenyő- és virágillatos szalonba s ott Sanderrel találkozik. Midőn észreveszi, vissza akar térni, de már késő. Az megragadja kezét s a behizelgő szerelem minden ékesszólásával beszél neki szerelemről, szívet rontó szavakkal mesterileg festve, hogy ők csak egymással lehetnek boldogok.

A helyzet, környezet, alkalom s végül saját maga ellen forduló áruló szíve, már-már diadalra vezetnek Sandert, midőn egyik gyermek megjelen, hogy kis báránykáját magával vigye ágyába.

Astra mintegy isteni intésre magához tér kábulatából és elrohanva szobájába zárkozik, hol oly iszo-

nyu vihar dult keblében, — a hogy ő írja — mint ha egy egész tenger zudult volna rája.

Halk kopogást hall ajtaján, de a varázslat elmúlt, a percznyi gyöngöséget ismét az erős akarat váltja fel és nem felel.

Oh, de a percznyi gyöngöségért mily iszonyuan kell meglakolnia!

Carmen Sylva eszményi alakjai nem árulhatnak el gyöngöséget.

Nénje a gyermektől meghallva, hogy Astra együtt van férjével a szalonban, elszunnyadó gyanúját felébredni érzi újra s iszonyodva gondol arra, hogy ép azok lopják meg bizalmát, kiket legjobban szeretett e világon. Irtózatossan szenved, valóságos halálvágy, őrvongás vesz rajta erő s felkapva ölébe áruló gyermekét, kirohan s a kertjük mellett folyó Sereth hullámaiba veti magát.

Senki sem tudja, mi vitte a szép, fiatal, boldog asszonyt e végzetes tette, csak Astra. Egy gyöngö perczért ily iszonyu büntetés, a halálnál kinosabb gyötrelmet viselni szívében!

De hát, ki oly magasan áll, annak nem szabad kicsinyes emberi gyöngöségekkel birnia!

Forduljunk most egy harmadik alakhoz, az „Egy levél” című rajzban Agathához, a ki keresztül élén

a szenvedések golpháját, erős marad végig a nehéz megpróbáltatások válságos perceiben.

Egy barátnéjához irt levelében beszéli el egész élettörténetét. Férjhez megy ifjan, szerelem nélkül egy csillogó, üres lelkű Don Juanhoz, ki házassága után sem mond le kicsapongó életéről. Vagyonuk — a miért épen hozzá adták — ez által tönkre megy. A férj kártyázik, dorbézol, a nő meg otthon ül s mégis gyakran kinozza féltékenykedéseivel. Heves jelenetek vannak napirenden, melyek őrvongássá fajulnak. A nő anyagi jósága, szelid szava, egész odaadása nem elég lecsendesíteni a vihart, a férj egyre izgatottabb lesz, míg végre a könnyelmű élet következményeként kitör rajta a borzasztó nehézkör.

A nő megtagadva ifjúságát, az élethez való jogát, emberfölötti önfeláldozással ápolja férjét, csupán mert kötelesség. Nem a mindent áldozni kész szerelem odaadása ez, hanem a szigorú kötelességszerteljesítése. De sajnos, hogy mindez hasztalan! A férj erősülő betegsége folytán mind idegeesebb lesz, mind hevesebb jelenetek fordulnak elő közöttük s minden ilyen jelenet után előáll borzasztó betegsége.

Füredőre küldik, de a zaj, a folyton mozgó embertömeg még sulyosítja a bajt, úgy, hogy midőn

cióknak, a melyek mindegyre mutatkoznak a különböző fajok közt, a törvényhatóságokban végük lesz, mihelyt mindenki tisztában van azzal, hogy ennek az államnak közigazgatása egységes és magyar — és e kérdés fölött össze nem veszhetünk — megmaradnak ennek keretén belül azon előnyök, a melyek szerint a mennyire lehet és a mennyire a magyar állam érdekeivel összeütközésbe nem jut, bármely faj értelmileg és anyagilag fejlődhetik. Ez a magyar állam érdekével nincs ellentétben. (Ugy van!) Ott van a kulturális tér akár, hogy a különböző fajok nyelvüket mivelhessék, akár hogy intézeteikben úgy tanítsanak, hogy a műveltséget maguk között terjesszék.

Ez ellen a magyar embernek soha sem volt és nem lesz kifogása, valamint az ellen sincsen, hogy vagyonában gyarapodjék és igyekezzék azt megtartani. Én egyaránt veszedelmes dolognak tartom azt, ha tótok vagy románok, mert ezek is magyar állampolgárok, vándorolnak ki Magyarországból, vagy ha ezt magyarok cselekszik. (Ugy van!) Én azt akarom, hogy bármely fajhoz tartozó egyén itt ez országban, mint magyar állampolgár lelje otthonát, de nem akarom azt, hogy legyenek és lehessenek olyanok, a kik azt mondják, hogy én keresek ugyan itt otthon de nem mint magyar állampolgár. Én ilyen otthon nem adok. (Élénk helyeslés.)

A frikeziók útját el kell vágni. Nem szabad hamis játékot üzni egy nemzet érdekében. Én természetesen tartom azt, hogy politikailag megbízható magyar állampolgárok vezessék az ország ügyeit; de továbbá szükségesnek tartom azt is, hogy a ki a közélet terén mozog és azon magának jogokat vindikál, az ezen jogok gyakorlására és kötelességei teljesítésére egyszermind az erre kellő eszközökkel is bírjon; tehát, hogy a ki Magyarország közigazgatásában egy láncszemet akar képezni, az a magyar törvényeket és mindazt, a mire e tekintetben neki szüksége van, bírja; ezt bármely, fajhoz tartozzék, egyformán megkövetelem. (Élénk helyeslés.)

Én hamis dolognak tartom, hogy példával álljak elő, a midőn Erdély egyik nevezetesebb városának a miniszteriumnál fekvő iratát láttam, mely egy magyar, kiválólólag magyar hatósághoz volt intézve és ez németül volt írva. Ilyennek nem szabad előfordulnia. (Zajos tetszésnyilatkozatok. Ugy van!) Mert az ellen senkinek sem lehet kifogása, hogy egyes állampolgárok, a kik nem bírják a magyar nyelvet, arra, hogy panaszkodjanak, kérvényüket előadhassák, módot keresnek, hogy esetleg más nyelven is írják beadványokat; de hogy a közigazgatás bármely részében, egyik közigazgatási hatóság a másikkal, nem az állam nyelvén korrespondáljon s ezt állandóan és folytonosan cselekedje, egyszersmind ugyanakkor Magyarország jótevékenységeire spekuláljon, a melyekből a maga részét mindig kikéri, ezt kiküszöbölendőnek tartom minden áron és minde körülmények között. (Zajos helyeslés.)

Én ki akarom a frikeziók létezését kerülni a kérdésnek tiszta, világos felállításával. Az állami közigazgatásnak az általam előadott módon alkalmazása és behozatala mellett, hitem szerint, feltétlenül biztosítható az, hogy a magyar állam adminisztráció dolgában magyar legyen. Ezt én oly főfontosságú kérdésnek tartom, a melyet, ha a nélkül fogunk elérni, hogy a veszedelmes centralizációba bele menjünk, vagy pedig a szintén veszélyes bürokratizmust megteremtjük, az e korszak egyik legnagyobb vívmánya leend. (Ugy van!) És most bocsássanak meg hosszadalmasságomért (Halljuk! Halljuk!), de én azért

őhajtottam ily részletesen nyilatkozni a felvett kérdésekről, hogy alkalmat adjak a kritikának a hozzászólásra.

Abban az esetben, hogy ha nem jelszavak fölött fogunk küzdeni, hogy választás, vagy nem választás, hanem a dolgok mélyére hatva, igyekezzünk diskutálni és megbírálni a dolgot, az eredmény biztos lesz.

Ha jó eleve meggyőződik a parlament, hogy melyik irányzat az, mely a nemzet többségét bírja — értve ez alatt mindig azt a többséget, mely a a közügyekkel foglalkozik, a közélet terén mozog; mert az, hogy egyesek tömegeket gyűjtenek össze és ezen tömeggel akarják megfélemlíteni azon egyeseket, a kik a közélet minden terén és kötelességét állandóan teljesítik, az még nem a nemzet többségét jeleníti — mondom, hogy ha erős közvélemény lesz, mely ezen kérdéssel foglalkozik, úgy ez kellő tájékoztatásra fog szolgálni a magyar törvényhozásnak és a kormánynak arra, hogy ezt a kérdést meg tudja oldani.

Nincs kétségem az iránt, hogy midőn a nemzet többsége döntött a fölött, hogy az állami adminisztráció keresztül nem vihető, a kormánynak egyetlenegy tagja sem fog a helyén megmaradni, hanem levonja annak konsekvenciáit.

Tehát, hogy a közvélemény eleve foglalkozzék a kérdéssel, azért volt szükség a nyilatkozat tételre. A ki jobbat tud, az mindenesetre jobbat fog mondani, mint én.

De én nem akarok kitérni a kérdés elől. (Zajos éljenzés.)

Mielőtt beszédemet bevégezném, (Halljuk! Halljuk!) engedjék meg, hogy még egy kérdésről nyilatkozzam.

Ez az ugynevezett erdélyi kérdés, mely mint a tengeri kigyó, minduntalan mutatkozik. Már volt egyszer alkalmam rá mutatni arra, és azt sokan nem is vették jó néven, hogy én egyáltalában nem ismerem erdélyi kérdést.

Ismerek oly kérdéseket, a melyek jogosultak és ismerek ismét olyanokat, a melyek nem jogosultak. Egyformán veszedelmes dolognak tartom azt, hogy az ország ügyeire nagy befolyást gyakorolható egyének akár Erdélyben, akár Magyarországon, akár választás, akár kinevezés útján helyeztetnek oly pozícióra, a hová nem alkalmasok, azon czímen, hogy valamely partikuláris érdekek akarnak azzal kielégítettetni.

Mindenre van már kvalifikációs törvényünk, csak kettőre sincsen.

Választani lehet minden megszabott kvalifikáció nélkül képviselőt, kinevezni lehet főispánt. Az ország életében pedig e faktorok fontos szerepet játszanak, egyfelől az ország kormányzatában a főispánok, másfelől a törvények alkotásában a képviselők s így az országra nagy hatást gyakorolnak.

Azt igen üdvösnek tartom, hogy a választás nem korlátozzatik. Az nézetem szerint nem szükséges, hogy valaki képviselőnek választassék azért, mert rendkívüli tudományossággal rendelkezik.

Hanem azt a megválasztásnál mindenesetre megkövetelem, hogy valódi, komoly bizalmat bírja a választókerületnek, vagy választókerülete faktorainak. Továbbá az is szükséges, hogy akár tudományos, akár pedig természetadta oly tulajdonságokkal bírjon, a melyek érthetővé, possibilissé teszik az illetőt ezen misszió teljesítésére. Mindazok a hibák, melyek ez

ellen elkövetetnek, nagy mértékben szolgálnak nemcsak az egyes választókerületek, hanem a parlament méltóságának csökkentésére is.

Épen azért szükséges és kívánatos, hogy mentől előbb támadjon az országban egy élénk, öntudatos közvélemény; mert csakis egyedül ez lesz képes korrigálni a bajt. A főispánokat illetőleg a kormánynak határozottan törvényszerű bizalmi joga azok kinevezése, de meg kell jegyezni, hogy ha a kormány a kormányzat tekintélyét meg akarja védeni, úgy nem szabad megengedni azt, hogy a kik már különben állást kapni nem tudnak, azok konkuráljanak a főispánokra, hogy a főispánok ugyszólván olyanok legyenek, hogy az ember alig találkozik az utcán, vasuton, vagy egyebütt olyannal, a ki főispán ne akarna lenni. (Derűtség.) Régebben más-ként volt az. Akkor az emberek annyira mérsékelték magukat, hogy nem akartak mindnyájan főispánok lenni. (Derűtség.) Nem szabad ennek az állásnak olyannak lenni, hogy ugyszólván egynemely ember, mint a cselédszerző intézet azzal foglalkozzék, hogy főispánokat fog kineveztetni. Veszélyes dolog az, midőn egyesek előállanak és kezdik magyarázatni, hogy az ő befolyásuknak sikerült ennek vagy annak a főispánnak kineveztetése.

Ha valaki valamit el akar érni, érje azt el, bármely részében született is az országnak, azon az uton, mely alkalmas rá, de arra ne spekuláljon, hogy bölesője hol ringott.

Vannak komoly erdélyi érdekek, melyek az ország bármely részében volnának is, egyformán figyelemreméltók. Mutasson rá valaki 18 évi működéséből egy esetre, hogy komoly érdek mellett ne foglaltam volna állást, habár soha nem indokoltam azzal, hogy azért, mert erdélyi. Reámutattam néhány évvel ezelőtt, hogy az ország megromlott gazdasági viszonyain segíteni kell; reámutattam, hogy a gazdasági és gyári ipar megteremtésére szükség van. Ugyanakkor, midőn erről beszéltem, előállottak azok az urak, a kik Erdélyt mindig reprezentálni szokták és azt mondták, hogy lesz-e abból valami, ehhez sem erőnk, sem alkalmunk sincsen. És most állithatom, hogy úgy a gazdasági ipar, mint minden más ipar tekintetében és tőke befektetéseket illetőleg attól az időtől fogva több történt, mint történt a fejedelmek korától mostanig.

És nincs egyetlenegy sem ezek között, a melynek létesítéséhez teljes erőmmel hozzá nem járultam volna. Itt van a regale kérdése, tartottak itt Erdélyben regale gyűlést. Igen sok egyének hallottuk hangját, ígéretét. Azokat az ígéreteket, a melyeket az ember itt tesz, kötelességszerű és szükséges beváltani a parlamentben. A mikor nekem utasítást akartak adni, egész nyíltsággal megmondtam, hogy valamint nem fogadok el utasítást arra nézve, mint nem fogadok el utasítást arra nézve, a mi meggyőződésemet illeti, Magyarország miniszterelnökétől sem, úgy nem fogadom el ezen gyűlés utasítását sem, hanem követem a meggyőződésemet és a hol szükséges, teszem azt, a mit tenni kell. Mi történt azóta? Azt hiszem, a regálénál minden ember, vagy közvetlenül, mint regale tulajdonos, vagy mint a községnek tagja érdekelve volt s tehát figyelemmel kísérté a tárgyalásokat. Volt egyetlenegy alkalom, ahol ez a komoly erdélyi érdek szóba került, ahol abban az irányzatban, melyet én előre kijelöltem választóim közepette, közre nem működtem volna? Hogy azután ugyanazok az urak, a kik itt ígéreteket tettek, a kik

visszatérnek, a vasuti kocsiban is erős roham vesz rajta erőt.

Egy fiatal ember van még rajtok kívül a kocsiban, ki készséggel segít a szegény nőnek férje ápolásában s szelíd, mélyreható tekintetével számköszve néz a boldogtalan nőre, mialatt halkan kérdi: „Az ön férje ő, asszonyom?”

Agathára, ki ez idegen világban és egészen ismeretlenek között elhagyatva érzi magát, mélyen hat e tiszta csengésű hang s valami eddig nem ismert vigaszt érez szívébe tódulni.

Midőn megérkezve, elválnak, szívében a hálá érzetével gondol az ifjura, kinek elfeledte nevét megkérdezni. „Hagyd el, — szól mogorván férje — így legalább nem kell hálát éreznünk iránta!”

A nő undorral hallja ez önző megjegyzést s midőn séta alkalmával véletlenül találkoznak, az ifju bemutatja magát s a nő azonnal meghívja ebédre.

Oththon szemrehányást kell tennie férjétől, ki igen barátságosnak találta viseletét az idegen iránt s midőn másnap az ifju Herbert megjelenik az ebédre, mogorván, ellenszenvesen fogadja.

A nő végtelenül bánja meghívását, de már késő. Férje sokat iszik az asztalnál, a mi mindig kitörésre vezet s azért félelemtől remegő hangon szólítja fel a férfiakat, hogy menjenek át a szalonba. De alig érnek oda, midőn férjén kiüt az őrzöngés s neje csábítójának nevezve az ifjut, ráront s fojtogatni kezdi csontos ujjával s aztán tehetetlenül özszerogy.

Az ifju még segít fölemelni a szerencsétlent, aztán mély szájalommal szívében, távozik és sokáig nem találkozik a nővel.

Ezalatt a férjen mind jobban erőt vesz a betegség s a nő mindennap szerencsétlenebb. Ez szörnyű körülmények között közel érzi magát a perczhez, midőn a nő legközelebb áll istenhez. De ez boldogság helyett rémülettel tölti el szívét. Mi lesz belőle ily körülmények között?

Nemsokára annyira türehtetlenné válik helyzete, hogy házi orvosuk tanácsának engedve, beleegyeznek, hogy férjét — ki egy izben már öngyilkossági kísérletet is követett el — valamely intézetben he-

lyezzék el. Elég erős még arra is, hogy ma vigye el férjét az örültek házába s midőn onnan visszatér, néhány nap mulva életet ad egy gyermeknek, mi csaknem saját életébe kerül.

Betegsége alatt férje előbbi pazarlásai miatt elveszik mindenöket s ő — a legszerencsétlenebb nő — arra ébred, hogy a legszűkebb körülmények között kell tengetnie nyomorult életét. Ezt is azon körülménynek köszönheti, hogy a vevő nagy árt adott házukért s még azon felül megengedte, hogy Agatha az épület egyik szárnyában lakhassék.

Meg sem kérde, ki vette meg a házat. Egyáltalán nem érdekli őt semmi gyermekén kívül, a ki most egész szomorú életét betölti.

Felgyógyulása után egy napon a háziurat jeleltik be s midőn belép, egész szíve mélyében megrendülve felkiált:

— Ön az?

A háziur az ifju Herbert volt.

(Vége következik.)

a közvéleményt itt izgalomba hozták, mit tettek, azzal számoljanak be ők maguk!

Éppen a regale tárgyalásoknál hozták elő, hogy a regale megváltás alapjául az adó el nem fogadható, mert ez kiválóan, miután az adót be nem vallották, az erdélyi birtokosokat sértene nagyon.

Én még az enquete alkalmával kijelentettem, hogy ez tévedés és ennek orvoslása nem is, mint erdélyi speciális sérelmet, hanem az abból szerzett hátrányokat mérlegelve, az összes regale birtokosok érdekében kívántam figyelembe vétetni. És mit mutatott fel a tapasztalat. Az ország 50 legnagyobb regale birtokosának, mint egy 30-nak eltagadás czime alá eső adója nagyobb összeget tesz ki, mint fél Erdélynek ezen a czímen bejelentett követelése. Volt szükség rá, hogy az adók eltagadását mint speciális erdélyi kérdést felfújják? Nem! Mert azután praegans czáfolatát mutatta meg a valóság. Ma nemcsak ezen részeken, hanem az ország minden egyes részében általános felfogás, hogy a regale-kárpótlás nem felel meg az elveszett értéknek. A törvény alkotásainál az akkori pénzügyminiszter azt a kijelentést tette, hogy az állam a regale megváltásából nem akar üzletet csinálni, hanem azt akarja, hogy az államkincstár ezen regale megváltásánál semmi körülmények között meg ne károsodjék. Ez teljesen jogos álláspont volt. Majd lesz alkalom a jövedelemnek azt az összegét, a mely eléretik, összehasonlítani a megállapított összeggel és ez az összehasonlítás fogja megmutatni, hogy az eljárás ezen elvi kijelentésnek megfelelő volt-e?

Megengedem, hogy az egységes kezelés és a rendszabályoknak szigorú végrehajtása, valamint az ország fejlődése nagyobb jövedelmet eredményezett, de erre bizonyos százalékot le kell ütni, hogy a felállítandó mérleg igazságos legyen.

Ezek után befejezem beszédemet azzal, hogy azért jöttem ide, t. barátaim, közéték, hogy tájékoztatást nyújtsak némely kérdéssről és arról a politikai irányról, a melyet magaménak vallok. Egyszersmind biztosítani akarok, t. barátaim, az iránt, hogy mint eddig a múltban, a jövőben is a szabadelvű irányzatot fogom általánosságban minden kérdésben követni. (Élénk helyeslés.)

Külföld.

Mi sem bizonyítja jobban Bismarck hg. jelentőségét, mint az a körülmény, hogy visszavonulása óta talán még jobban foglalkoztatja a sajtót, mint minisztersége alatt. Naponként beszélnek a lapok, ki-vel beszélt, mit mondott, mit tett, szóval mint él. Ha az államférfiakról áll, a mi az asszonyokról, t. i. hogy fiatalok, a mig érdekesek, akkor az ősz államférfi bizony még jó ideig elszolgálhatott volna. A sok érdekes mondás és mende-monda között, melyek újabb időben Friedrichsruheből világgá mentek, mindenesetre az a legérdekesebb, hogy az öreg herceg már megunt a pihenést s hogy már legközelebb elfoglalja helyét a porosz urakházában s majd később, mielőtt mandátumra tett szert, a német reichsrathban. E hírek sajtóságos hatása volt. Azt lehetett várni, hogy a német sajtó kitörő örömmel fogadja a nagy államférfi e kijelentését; mert ki tagadná, hogy Bismarck a parlamentben is nagy szolgálatokat tehet hazájának? Mégis inkább ijedelmet, kelletlen zavart vagy őszinte sajnálatot tolmácsolnak a lapok. Mi ennek az oka? Talán a legnagyobb, noha egészen ösztönszerű biztonsággal azzal jelölték meg a kelletlen érzés okát is, hogy minden lap úgy értette Bismarck kijelentését, mintha az új kormánynak oppositót akarna csinálni. Tényleg nem mondta még, hogy ellenzéki akar lenni s az új kormány még rá sem ért olyat tenni, a miért Bismarck az oppositio élére álljon, de azért minden lap így hiszi. És az másképpen nem is lehet.

Az ősz kancellár oly nyers őszinteséggel, tárta fel haragját a fölött, hogy hivatalából, életével annyire összeforrt hatásköréből kitolták, oly kíméletlenséggel tört pálcát a császár munkás-politikája fölött, hogy most sértett haragjában mindenki csak az oppositioiban képzelheti s pedig szenvedélyes és erőszakos jellemének megfelelőleg csak kíméletlen személyes oppositioiban. Ilyen parlamentáris működéssel Bismarck sem hazájának, sem fejedelmének nem használna, hanem parlamentnek, kormánynak s önmagának sokat ártana. Vajjon később, ha szenvedélyes neheztelése megszűnt, a birodalmi gyűlésben szerencsés termékeny tevékenységet képes volna-e kifejteni, az nagyon kétes, mert ő a valódi parlamentarizmusnak, melyre Németországnak annyira szüksége van, esküdt ellensége; de jelenlegi hangu-

latában indulatossága csak rombolólag hatna. Ezért ijedtek meg barátai s tisztelői, mikor olvasták, hogy Bismarck helyet keres a reichsrathban.

A munkások mozgalma.

Május elsejét Magyarországon is több helyütt megakarják ünnepelni a munkások. Ez ideig azonban, bár több városban tartatott munkásgyűlés, nagyobb hullámokat csak Budapesten vett e mozgalom, hol több mint 50.000 munkás jelentkezett a május elsején tartandó összefüvetelre, mely jelenleg nagyban foglalkoztatja nemcsak a fővárosi munkásokat, hanem a hatóságokat is. A munkásünnepen esetleg történhető utcai zavargásoktól különösen a főváros kereskedői félnek.

Többben közülök ama kérelemmel fordultak Török János kir. tanácsos főkapitányhoz, hogy üzleteik megvédésére május 1-én a délutáni órákra rendőroket rendeljen ki. A főkapitány a kérelmezők mindegyikének azt a választ adta, hogy egyes üzletek megvédésére külön-külön rendőroket nem rendelhet ki, de erre bizonyára nem lesz szükség.

Ezzel kapcsolatban a „H—k” arról értesül, hogy május elsején a rendőrség összes közegzei központosítva lesznek s készenlétben lesz a katonaság is az összes kaszárnyákban. A katonai csapatok vezénylői pedig szigorú utasítást kaptak a hadtestparancsnokságtól, hogy esetleges rendbontással szemben, már kezdetben, mielőtt ez nagyobb mérveket ölthetne, a legnagyobb szigorral járjanak el s főleg pedig a fellet őrködjének, hogy a főkapitány által kiadandó rendeletek mindenben a legpontosabban megtartásának.

Különben hír szerint a munkások maguk is azon vannak és megtesznek mindent arra nézve, hogy a munkás-ünnepen rendzavarás ne forduljon elő s őrködni fognak, hogy karhatalom kifejtésére ne legyen szükség.

Ellentétbe az osztrák kormánnyal, a magyar kormány a fővárosi állami üzemeknél, így a magyar államvasutak kocsigyárában és főműhelyében alkalmazott munkásoknak megengedte, hogy május 1-én ne dolgozzanak.

A fővárosi tanács e hó 23-án végzésileg értesítette a budapesti munkások vezetőit, dr. Csillag Zsigmondot és társait: hogy május 1-én délután 3 órától 6 óráig a városi szinkör előtti térséget átengedi a nagy munkásgyűlés és ünnep céljaira, de csak ama feltétel mellett, ha a gyűlés megtartására a főkapitányság engedélyét előzetesen kieszközlik.

Reméljük, hogy a május elseje a legszebben fog lefolyni.

Szinház.

Tegnapelőtt csaknem üres széksorok előtt ismét egy újdonság került színre. Moser és Girudt „Mit Vergnügen” című boházata állandó jókedvben és derűtségben tartja a közönséget s ezzel főfeladatának teljesen meg is felelt. Hogy a darab sujtje mindenféle tévedéseken és véletleneken épül fel s hogy a cselekvény nem folyik mindig a szereplők jelleméből s a szigorú logikai következetesség nem érvényesül mindenütt: mindezek fogyatkozások ugyan, de oly fogyatkozások, melyek fölött „boházat”-nál bátran szemet hunyhatunk.

Az előadás s különösen az összjáték nem volt teljesen kifogástalan, minek okául a helylyel-közel nagyon is feltűnő szerep-nemtudás tekintendő. A szereplők közül messze kimagaslott Freytag, ki a vén hypochonder szerepében valóságos cabinet-alakot mutatott be. Hálás szerepének minden pontját kiaknázta és érvényre juttatta a nélkül, hogy a tulzás hibájába esett volna. Berla nem találta magát szerepébe s ezért nem nyújtott, oly kitűnő alakítást, mint azt nála már megszoktuk. Trautsch, Niedt és Swohoda dícséretet érdemelnek. Szintegy Robe Toni k. a., ki igen kellemes ellentétet képezett zsörtölődő, képzelt-beteg nagybátyjával. Förster Emma k. a. elég ügyes játékára még mindég igen kellemetlenül hat azon körülmény, hogy a szavak utolsó szótagjait tulságosan megnyújtja.

NAPI HIREK.

A képkiallítás megnyitása holnap azaz vasárnap délben történik. Dél előtt 11 órakor a tanácsházban megnyitási ünnepély lesz, melyen Roll kir. tanácsos-alispán, Brennerberg polgármester és Telepy Károly, az „Országos Képzőművészeti Társulat”

műtárnoka fognak beszédeket mondani. Ezen ünnepélyen bárki — hölgyek is — szívesen látott vendég. Az ünnepély befejezése után az egész társaság átvonul a Cserge-piacz 148 sz. a. házba, hogy a képkiallítást megtekintse. A kiállításba való belépés holnap személyenként egy frtba fog kerülni; a rendes belépti díj azonban 50 kr lesz, sőt pénteken egész nap és vasárnap d. u. csak 20 kr. Az egész kiállítás tartamára érvényes és névre szóló állandó jegyek személyenként 2 frtjával Simay urak buzasori üzletében már most kaphatók. A kiállítás teljes két hétig május 12-ig bezárólag fog tartatni. Reméljük, hogy városunk és vidékünk közönsége a kiállítást, mely a legmelegebb pártfogásra érdemes, mennél tömegesebben fogja látogatni s érdeklődésének már az által is kifejezést fog adni, hogy a megnyitási ünnepélyen lehetőleg nagy számban fog megjelenni.

Hangverseny. A brassói férfi-dalegyesület ma a „Nr. 1.” termében Lassel Rezső karnagy vezetésével hangversenyt rendez, melynek műsora a következő: 1) „Sturmbeschörung”, férfikar Dürnertől. 2) Bönicke „Der Barde” és Gartz „Neuer Frühling” férfikarok. 3) Lorenz „Die Spröde”, Abt „Frühlingsmorgen” női karok zongorakísérettel. 4) Szerelmi duett Nessler „Der Rattenfänger von Hammeln” című operájából; Sopranszó Himesch Ida k., a. Baritonszó Stenner Fr. ur. 5) Mendelssohn „Jagdlied”, „Der wandernde Musikant” vegyészkarok. 6) „Gesang der Gothen an Alarichs Grabe im Flusse Busento”, férfikar Liebetől. 7) „Zwei Volkslieder an Kärnten” Herbecktől. 8) „Liebesglück”, férfikar Kremsertől. A hangverseny kezdete 8 órakor.

Évzáró vizsga. A polgári kereskedelmi-testület, mint ipartársulat tanoncziskolájának évzáró vizsgái vasárnap, f. hó 27-én d. e. 8 órától 12-ig tartatnak a kereskedelmi-akadémia (Nap) helyiségében, melyre a testület tagjait, a tanonczok szülőit és az iskola iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. — Brassó, 1890. ápril 24. Az igazgatóság.

Orbán Balázs emléke. A magyar tudományos akadémia legközelebbi összes ülésén Szily Kálmán akadémiai főtitkár bejelenti Orbán Balázs halálát. Az összes ülés felszólítja az akadémia második osztályát, hogy az elhunyt kiváló történettudós fölött emlékbeszéd tartásáról gondoskodjék. — A magyar történelmi társulat is kegyelettel fog adózni Orbán Balázs emlékének. Legközelebbi választmányi ülésén indítványozni fogják, hogy a történelmi társulat is emlékbeszéd tartásával örökítse meg az elhunyt kiváló férfiú és tudós érdemeit.

Fürdői kedvezmény állami és megyei tisztviselőknek. Az Abauj-Torna vármegye területén fekvő stoózi hidegvíz gyógyfürdő kezelésége hajlandó a bezárólag a VIII. díjosztályhoz tartozó kisebb javadalmazású állami és törvényhatósági, valamint m. kir. államvasuti tisztviselők, illetőleg azok családtagjai számára az elő- és utóidényben, vagyis május hó 15-től június 15-ig és augusztus 25-től szeptember 25-ig összesen 20 lakszobát ingyenes használatra azon kedvezményre átengedni, hogy az illetők az ágynemű használatáért fizetendő napi 30 krból 30 százaléknyi, a 3 frtot tevő gyógydíjból pedig 50 százaléknyi engedményben fognak részesítettetni. Kérvények az előidényre április 25-éig az utóidényre augusztus 1-éig a brassóvármegyei tankerületből a brassóvármegyei kir. tanfelügyelőségnek nyújtandók be.

Pénzutasítvány-lapok. Az osztrák kereskedelmi miniszterium igen fontos és közhasznú újítás behozatalával foglalkozik; szó van ugyanis az ugynevezett postautasítvány-lapok behozataláról, melyekkel egy forint aluli összegeket lehet elküldeni. Az elküldő az ilyen lapra, mely a közönséges levelezőlapokhoz hasonlít, az utasítványozott összeget levélbélyegeken felragasztja, magát a lapot 3 krajczáros bélyeggel frankirozza, aztán bármely tetszés szerinti levélszekrénybe bedobja s az illető postahivatal a rajta utasítványozott összeget a címzettnek kifizeti.

A borszéki fürdők pöre. Az „E. H.” írja: Budapesti levelezőnk jelenti tavoratban, hogy a borszéki fürdőbirtokosság és a gr. Lázár-család közt folyó nagy pörben, mely legalább is három évtized óta tart, tegnap a királyi kuria meghozta az ítéletet, mely természetesen végérvényes. Az ügyben, melyben több ezer hold erdősegről és más birtokról van szó, az elsőfoku bíróság, a törvényszék a borszéki fürdőbirtokosság javára döntött. A kir. tábla ezt az ítéletet megváltoztatva, a Lázár-család javára hozta az ítéletet és tegnap a királyi kuria szintén a Lázár-család javára ítélte a nagy pörben.

Kirándulás Berlinbe és Svéd- és Norvégországba.
A m. á. v. városi menetjegyirodája által az idén rendezendő nyári kirándulások között legnagyobb és leginkább figyelemreméltó az, melyet július hónapban Berlinbe és azzal kapcsolatban Svéd- és Norvégországokba rendez. E kirándulás programja olyan lesz, hogy a résztvevők megválthatják jegyeiket ellátással vagy a nélkül egészen Berlinig és vissza, vagy pedig az egész utra, Budapestről egész a Nordcapig, a mely utvonalba bele esnének még Kopenhága, Malmö, Stockholm, Christiania, Drontheim stb. A részletes program csak később fog megjelenni; most csupán az utazás jelzésére szorítkozik a menetjegyiroda, hogy a kik e rendkívül érdekes és a lehető legolcsóbban és legnagyobb kényelemmel rendezendő utazásban résztvenni óhajtanak, előkészületeiket már is megtessék.

A párisi kiállítás megnyitásának évfordulója. Május 6-ikán érdekes ünnepély leend az Eiffel tornyon a kiállítási megnyitás évfordulójának emlékére. Az ünnepélyt Alphand, Charles Prévot, Jules Roche, Berger s mások rendezik; hivatalosak lesznek pedig a kiállítás volt elnökei, csoportfőnökei, jury-tagok, kitüntetett kiállítók stb. Az Eiffel torony első emeletén adandó 1000 terítékű bankettet két hangverseny fogja követni a Comédie française, Opéra-Comique, Palais Royal és Variétés színházak közreműködésével. Concert után bál és a mint a program egyik érdekes pontja mondja: „4 óra 33 perczkor napkelte.”

Magyar ember diadala Bécsben. Budapesti levelezőnk a következőket írja: „Nemrég volt alkalmam odamutatni arra, hogy a magyar ember, ha intelligenciával és eréllyel bír és nem fél a munkától, mily magas polezra képes emelkedni még hazájától távol is, és hogy Bécsben a legnagyobb és leghiresebb üzleti telepek egész sora magyarok kezében van. Nem mulaszthatom el hazánkiai figyelmét ismét egy ily üzleti telepre felhívni, mely rövid 9 éves fennállása óta magához hódította Ausztria-Magyarországnak legelőkelőbb vevőkörzségét. Ez Schleiffelder Ottó győri születésű hazánkfi, a nagy császárvárosnak ma már legelőkelőbb és legkeresettebb látszerése, kinek diszes és megtekintésre érdemes üzleti

telepe Bécsnek legelőkelőbb pontján, a Graben-on, a híres Péter-templom szomszédságában van. Simor hercegprimás, ki már évek hosszú sora óta nála fedezi szükségleteit látszerészeti czikkekből, legutóbbi látogatása alkalmával azzal bucsuzott el Schleiffeldertől, hogy „Valóban örülök, hogy ez az üzlet, mely legjobban képes kielégíteni e czikkekből való szükségleteimet, magyar ember kezében van.” De nemcsak ez az egyedüli kitüntetés, a mi hazánkfiát érte, mert eltekintve attól, hogy az intelligensebb polgári osztály csaknem kizárólag itt fedezi szükségleteit, ez üzlet körülbelül 20 herceget (köztük több főherceget) és mintegy 200 főnemest számít vevői közé. Schleiffelder kitűnő gyakorlati tapasztalatait a külföldön szerezte. Köztudomásu, hogy 13-szor beutazta Európát és 7 évig volt a legnagyobb párisi látszerészeti ipartelepek egyikének munkatársa. Hazánkat már 16 évvel ezelőtt hagyta el, de azért nagy előszeretettel és oly jól beszél magyarul, mintha mindig Debreczenben élt volna. Szállítója Bécs város hatóságának, a legtöbb vasútnak, az udvari könyvtárnak, számos tekintélyes intézetnek és számos ezred tisztikarának, melyeknek az utolsó évben meglepő mennyiségű tábori látszeret szállított. Legutóbb több oldalról történt felszólításnak engedve, bevezette a részletfizetésekre való elárusítást is biztos állásban levő egyének számára. Rendkívül fontos az a körülmény — és ezt különösen ajánlom a Bécsbe utazók figyelmébe — hogy üzletében mindazoknak a szeméi, kiknek szemüvegre szükségük van, e célra készített és szabadalmazott készülékek által a legnagyobb pontossággal vizsgáltnak meg, az oly egyének számára pedig, kik a vidéken laknak, egyszerű levélbeli megkeresésre a legszivesebben küld oly könnyen érthető utmutatót, mely szerint a legnagyobb könnyűséggel választható ki a megfelelő üveg. Schleiffelder, tekintve magyarországi vevőinek nagy számát, magyar levelezőt tart irodájában és így mindazoknak, kiknek szemüvegre és látszerészeti czikkekre szükségük van, csak azt ajánljuk, hogy ha Bécsbe utaznak, ne mulasszák el Schleiffeldernél Graben 22. sz. alatti diszes berendezésű üzletét fölkeresni, a kik azonban ezt nem tehetik, azok hozassák meg maguknak a czég legújabb és képes árjegyzékét, melyet ingyen és bérmentve kaphatnak meg.

Közzgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét jónak volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buza 7-00—7-20 frt, rozs 4-90 frt, zab 3-00 frt, árpa 4-80 frt, kukoriceza 3-70 frt, lencse 5—6 frt, paszuly 4-50 frt, asszuszilva 7-50 frt, borsó 6-50 forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 60 kr, liba darabja 1-50 frt, réceze darabként 55 kr, pulyka darabja 2-00 frt, malacz 3—frt. Tojás 12 drb. 20 kr.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 36 kr, borjúhús 40—44 kr, zsir 64 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 30 kr.

Vonatindulások. a) Buda'pest felé: vegyes vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor, b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor **Vonatérkezések** a) Buda'pest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külvonlat érkezik Predeálról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. április hó 26-án.

Román papírpénz à 20 frank	9-37	vétel 9-39	eladás
" ezüstpénz à 20 "	9-33	" 9-37	"
Napoleon'd'or (aranypénz) . . .	9-41	" 9-44	"
Török lira	10-63	" 10-67	"
Arany	5-52	" 5-56	"
Orosz papírrubel	129-1/2	" 130-1/4	"

Társzerkesztők.

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt-Márton)

Feladás szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETME NYEK.

Sz. 146.—1890. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 3171.—1889. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbíróságnak 5038.—89. és 6969.—1886. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Zanescu Petrache és László M. & L. czég* javára *dr. Müller István* ellen 500 frt és 470 frt tőkéek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1524 frt 70 krra becsült ingóságok, u. m. házi butorok, könyvek és orvosi műszerek, valamint ruha- és ágyneműek nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 3272.—1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Brassó belvárosi piaczon a régi városi tanácsház előtt leendő eszközzésére 1890 évi május hó 3-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-ai alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1890. évi április hó 23. (132) 1—1 **Borsos Zsigmond,** kir. bírósági végrehajtó.

Figyelemre méltó!

Brassóban a leglátogatottabb helyen fekvő és legjobb forgalomnak örvendő fűszer- és nűrinbergi-áru üzlethez egy társ kerestetik 3000 forintnyi betéttel; ha azonban az illető kitűnő szak- és üzletember, ugy 2000 frt. tőkebefektetéssel is elfogadtatik. Az üzlet esetleg egészen is eladatik.

Értekezhetni ez iránt e lap kiadó-hivatalában: Színház-utca 95. sz. a. (Alexi könyvnyomdájában) (118) 4—*

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háziszor meglepően gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát” című kis íratban még bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszabb, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcsében ingyen megküldi.

Gőzmozdony (Locomobil) fűtő,
a ki lakatos munkát is tud végezni *azonnal alkalmazást talál.*

Bővebb értesítést ad a „Brassó” kiadóhivatala. (130) 1—2

Minden dohánytöszdében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarka-papír
a valódi

LE HOUBLON

FRANCZIA GYÁRTMÁNY
CAWLEY ÉS HENRY-TÖL
PARISBAN
1889-1KI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társanál BECSBEN.

(47) 9—26

Bámulatos olesó leszállított árak.

SABADEANU I.

czipő- és kalapáru-raktára

Brassóban, Nagy-utca 485. sz. a.

kedvező bevásárlások által indittatva, árait 20%-ról részint 30%-ig is leszállította, azonban **bámulatos olesó árak** mellett ezentul is, mint eddig, csak **szilárd, kézzel dolgozott, szolid és divatos árut** szolgáltat (géppel dolgozott munkát nem tart).

Férfi lábbelik:

Legjobb vikszos- vagy patent-bőrből	frt. 3.20 kr.-tól fel.
Legjobb vikszos kettős talp. srof és szeggel	3.50
Legjobb vikszos vagy patentbőrből varrott	3.50
Legjobb vikszos vagy patent kettőstalp	4.—
Legjobb francia borjú vikszosbőrből	4.50
Legjobb francia borjú vikszos kettőstalp	5.—
Legjobb francia zergebőr	4:50
Legjobb patentbőrű hegyi czipő Bergsteiger	4.50
Legjobb kivágtott Regatta czipő zerge és patent bőrből	4.—
Kurta csizma orosz bagariából	7.50
Hosszu vadászcsizma orosz bogriából	10.50
Uri pongyola czipő bőr- vagy szövethől	1.—
Betéttel felső kettőstalpért 50 kr. több számítatik.	

Női lábbelik:

Legjobb zerge- vagy patent bőrből	frt. 3.— kr.-tól fel.
Legjobb Zerge vagy patent Ötvös v. Bismark	3.20
Legjobb zerge- vagy patent betételes	3.50
Legjobb zerge betéttel körül fényezett bőrről	4.—
Legjobb zerge kesztyűbőrű topán	4.50
Legjobb lasztin topán	3.—
Legjobb Lasztin kivágtott Regatta czipő	2.—
Legjobb zerge vagy patentbőrű Regatta czipő	2.60
Kicsi gyerekczipő	—50
Gyerek topán vagy czipő	1.—
Leányka	2.20
Házi pongyola női czipő	1.—
Tornaczipő	1.—
Sárczipők Gummilaszticumból is vannak mindenféle fajból leszállított áron.	

➤ Minden itt fel nem sorolt különlegességek lábbelikben leszállított áron kaphatók.

➤ Megrendelések mérték után és javítások is elfogadtatnak. Ezeket azonban Olteanu G., volt szabászom saját számlájára teljesíti, mint derék szakember, jól és olesón, minthogy egy év óta az üzlet ezen részét, t. i. a mérték utáni munkát és javításokat saját számlájára vette át és vezeti.

➤ Kaphatók olesó férfi- és gyermekkalapok, valamint sapkák is. Férfi nemezkalapok 1 frt 20 krtól, gyermekkalapok, 75 krtól, férfi munkás- és utazó-kalapok 50 krtól feljebb.

Ezen olesó árak csak azonnali fizetésnél értetődnek.

➤ Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek és nem találó áru kicseréltetik vagy bérmentesen vissza is vétetik. 8—10 (103)

Bámulatos olesó leszállított árak.

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.